
Otevřený dopis předsedovi Vlády České republiky

V Praze 15. 1. 2018

Vážený pane předsedo vlády,

vítáme Vás ve funkci, do které jste byl jmenován prezidentem republiky. S Vaším příchodem do čela vlády spojujeme řadu očekávání. Po letech dřívější vlády, která v praxi - aniž by brala v úvahu, že z hlediska právního je jejím partnerem pouze vláda Spolkové republiky Německo - jednala o zahraničně politických otázkách nejen se zemskou vládou Bavorska, ale dokonce i s jedním z německých spolků, tzv. sudetoněmeckým landsmanšaftem (SL), jenž nemá žádnou mezinárodně právní subjektivitu. Německá spolková vláda pochopitelně nikdy s nějakým našim spolkem nejednala a zřejmě ani jednat nebude.

Věci došly dokonce tak daleko, že pan D. Herman, dřívější ministr kultury, a pan P. Bělobrádek, zastávající funkci místopředsedy vlády ČR, jezdili i na sjezdy SL a zde pronášeli projevy, které byly, jak jsme plně přesvědčeni, v rozporu se zájmy republiky a našeho národa. Pan premiér Sobotka k tomu mlčel, čili souhlasil. Ostatně byl to on, kdo vyhlásil dvě teze, týkající se SL. Ta první obsahovala tvrzení, že landsmany nemůžeme považovat za žádné pohrobky nacistů. Tedy pan premiér cosi tvrdil, aniž by tvrzení, jak je obvyklé v demokratické společnosti, doložil nějakými argumenty. Podíváme-li se do prvních základních dokumentů SL, zvláště pak do tzv. Charty německých vyhnanců, jež je považována mezi landsmany za živou, zjistíme, že mezi jejich signatáři převažují bývalí nacisté.

*O tomto charakteru SL vypovídá i Dr. Eva Hahnová, historička žijící v Německu. Ta označila SL za **držitele kontinuity** henleinismu.*

Stejně je to i s druhou sobotkovskou tezí. Můžeme i sudetské Němce považovat za spojence. Asi v tom smyslu se pan premiér vyjádřil. Když se však podíváme do základních dokumentů, tak zjistíme, že Sobotkovi spojenci nás mohou dostat až k dalšímu Mnichovu. Program dvaceti bodů mluví jasně: „Hlásíme se k právu sebeurčení jako právu národů a národních skupin určovat si svobodně svůj politický, hospodářský, sociální a kulturní status. O osudu sudetských Němců a jejich území může být totiž rozhodováno jen s jejich výslovným souhlasem. (Bod 16.)“ Pro tentokrát bychom byli ještě v horším postavení než naši dědové a otcové, kdyby tento program SL naplnil.

Rovněž tak prosíme o Vaši pozornost v další záležitosti. Pan P. Bělobrádek ještě v létě roku 2017 mluvil o novelizaci stanov SL jako o hotové věci. Právo psalo o tom, taktéž v tomto roce, že novelizace stanov se B. Posseltovi povedla. Tato tvrzení jsou nepravdivá. Podle informací, které máme z německého tisku, příslušný rejstříkový soud novelizaci stanov odmítl registrovat, a proto platí stanov SL v původním znění. Je již na čase říci naší veřejnosti pravdu.

A zde jsou další fakta. V r. 2015 na sjezdu SL mluvil H. Seehofer o tom, že jsme se při vyhánění německého obyvatelstva dopustili zločinů proti lidskosti. B. Posselt na stejném sjezdu nás obvinil z chladných válečných zločinů. Několik měsíců poté, jak vyplývá z materiálů o tzv. Dni vlasti, který se konal v Rakousku v září téhož roku, jsme dokonce byli prohlášeni za genocidní zločince. Pan Bělobrádek (místopředseda české vlády), ani pan L. Zaorálek (ministr zahraničních věcí) - ač jsme je informovali - nebyli schopni na tyto lživé protičeské útoky patřičným diplomatickým způsobem odpovědět, ani učinit dotaz, ani podat protestní nótu.

Prosíme Vás o laskavost. Nechte prošetřit námi uvedené skutečnosti, rádi je upřesníme a doplníme, projevíte-li zájem. Není možné, aby ti, kdož na nás tak útočili, a to dokonce s přímou či nepřímou podporou některých „našich“ politiků, mohli bez jakýchkoliv důsledků vést lživé protičeské útoky a dokonce se vydávat za naše přátele.

Na závěr se chceme podívat do současnosti. Druhé kolo prezidentských voleb bude zřejmě silně bouřlivé. Prosíme proto, vedení zkušenostmi několika útoků na našeho prezidenta M. Zemana - a to nikoliv pouze verbálních - o zajištění jeho plné bezpečnosti po dobu volební kampaně. Jsme přesvědčeni, že toho lze dosáhnout, kromě dalšího, i přijetím zákona na ochranu republiky, či novelou trestního zákona, jež by obsahovala několik nových skutkových podstat trestných činů. Kdyby místo oné ukrajinské aktivistky cíhal na prezidenta nějaký terorista s revolverem, mohli jsme mít již státní pohřeb. Zákon na ochranu republiky by zvýšenou měrou chránil i všechny naše ústavní činitele a zejména prezidenta republiky. První republika musela nejprve ztratit ministra Rašína, který byl atentátníkem zavražděn, a teprve poté přijala zákon na ochranu republiky.

Vážený pane předsedo vlády, naše vlastenecké subjekty Vám ze srdce přejí hodně zdaru v nadcházející státnické činnosti. Věříme, že zájem republiky a našeho národa pro Vás bude měřítkem veškeré vládní činnosti. K tomu Vám pomáhej Bůh!

S úctou

PhDr. Vladimíra Vítová, Ph.D., předsedkyně Českého mírového fóra

z pověření

***Aliance národních sil, www.aliancens.cz
Česká strana národně socialistická www.csns2005.cz
České mírové fórum www.ceskemiroveforum.com
České národní listy www.ceskenarodnilisty.cz
Českoslovenští vojáci v záloze za mír www.csvvz.cz
Klub českého pohraničí www.klub-pohranici.cz***